

De permanente omgevingsvergunning

VOKA en UNIZO waren al geruime tijd vragende partij voor een efficiënt vergunningenbeleid en minder administratieve rompslomp voor ondernemers en investeerders. En met twee gewezen CEO's van deze organisaties aan het roer van de Vlaamse regering, duurde het niet lang of daar werd werk van gemaakt. Ook de milieubeweging is in principe voorstander van een omgevingsvergunning, doch heeft nog een paar reserves. Een verdere verloedering van de ruimtelijke kwaliteit, het landschap en de natuur is immers onaanvaardbaar :

Minder politieke en administratieve verkokering

In 2010 werd door de creatie van een uniek gemeentelijk loket voor milieu- en stedenbouwkundige vergunningen van klasse 2-inrichtingen een eerste stap gezet voor het vereenvoudigen en versnellen van vergunningsprocedures. Milieuvergunningen klasse 1 moesten echter nog steeds aangevraagd bij een hogere overheid. In deze context wil men nu ook de omgevingsvergunning introduceren. Deze vergunning wil de milieu- en de stedenbouwkundige vergunning samensmelten. Dit heeft als voordeel dat milieu- en stedenbouwkundige aspecten en voorwaarden samen bekeken zullen worden. Dit kan leiden tot minder politieke en administratieve verkokering en bovenal betere en ruimere aanbevelingen m.b.t. best beschikbare technieken (BBT). Gesloten kringlopen, warmtenetten, cradle-to-cradle toepassingen kunnen zo via de

Niet langer aparte vergunningen bij diverse overheden.

Door de omgevingsvergunning zullen er dus niet langer aparte vergunningen bij diverse overheden moeten aangevraagd worden. De bedoeling is dat dit snoeit in het aantal te doorlopen procedures voor investeringsdossiers. De aanvrager kan met een verkregen omgevingsvergunning zowel bouwen als exploiteren. Een aanvraag zal ook maar één openbaar onderzoek en één adviesronde meer hoeven te doorlopen. Dit moet zorgen voor een transparanter beleid. Voor dit laatste is ook de milieubeweging gewonnen. Nog mooier zou dit worden wanneer men ook vroegtijdiger en online aanvragen zou kunnen volgen.

Klasse 1-inrichtingen gedeklasseerd.

De omgevingsvergunning zal afgeleverd worden door 1 niveau. Dit wordt voor het gros van de aanvragen het gemeentelijk niveau. De meeste klasse 1-inrichtingen zullen dus daartoe

gedeklasseerd worden tot klasse 2. Enkel voor dossiers, die omwille van aard of impact een bovenlokale afweging vergen, zal een beslissing genomen worden door een bovenlokaal niveau. Vergunningsaanvragen voor de meest milieuhinderlijke inrichtingen blijven wel bij de deputatie. Strategische projecten, zoals grote infrastructuurwerken, waterbeheersingswerken of natuurinrichtingsprojecten zullen dan weer beoordeeld worden door de Vlaamse regering. Tegen 31 oktober 2012 moet minister Joke Schauvliege een “gesloten” lijst klaar hebben met provinciale en Vlaamse projecten, waarvoor een bovenlokale afweging nodig is.

Synthese-advies

Om te vermijden dat er nog tegenstrijdige adviezen van verschillende instanties van hetzelfde niveau worden afgeleverd, komt er bovendien ook een synthese-advies, verleend door een nog op te

een omgevingsvergunning, is er alvast de kritiek dat natuur er veel te weinig door beschermd wordt.

Getrapte overgangsfase

Er is wel een getrapte overgangsfase ingecalculereerd voor gemeenten, die nog niet klaar zijn om de hoeveelheid vergunningen, die voor hun niveau zal toenemen, op te vangen. In een eerste fase zou zo'n 20% van de klasse-1-bedrijven naar de gemeenten gaan. Deze eerste lijst van te declasseren bedrijven moet minister Joke Schauvliege ten laatste tegen 31 oktober klaar hebben. De declassering zal ten laatste in werking treden bij het inwerking stellen van de omgevingsvergunning. Dit is voorzien begin 2014. Na een evaluatieperiode van 2 jaar zal dan de 2de fase van declasseringen bekeken worden.

Ontvoogding der gemeenten

De Vlaamse regering besliste ook dat alle Vlaamse gemeenten tegen 2015 moeten ontvoogd zijn op stedenbouwkundig vlak. Hiermee wordt bedoeld

Foto : de provinciale milieuvergunningscommissie van West-Vlaanderen. Deze zal wellicht vervangen worden door een omgevingsvergunningcommissie dat een gemeente zelfstandig vergunningen moet kunnen afhandelen. Om dit te mogen moet men voldoen aan vijf voorwaarden. Deze voorwaarden zijn : beschikken een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen. Men onderzoekt wat de problemen zijn van gemeenten om ontvoogd te geraken.

Gemeentelijke schouders en natuurwaarden

Nog afgezien van de bijkomende werklust voor gemeenten, rijst spontaan de bedenking of alle gemeenten wel technisch genoeg onderlegd zijn om inrichtingen, die tot nu toe door de provinciale milieuvergunningscommissies geadviseerd werden, degelijk te beoordelen. En zal er door de kortere afstand tussen aanvrager en vergunningverlenende overheid niet toegeeffijker worden verleend? Het synthese-advies kan er dan weer voor zorgen dat gefundeerde argumenten van een bepaalde administratie worden afgezwakt. We denken daarbij bijvoorbeeld aan natuurwaarden. In Nederland, waar men al een paar jaren werkt met

dat een gemeente zelfstandig vergunningen moet kunnen afhandelen. Om dit te mogen moet men voldoen aan vijf voorwaarden. Deze voorwaarden zijn : beschikken een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen. Men onderzoekt wat de problemen zijn van gemeenten om ontvoogd te geraken.

Beroepsmogelijkheden

En er blijft ook de beroepsmogelijkheid voor vergunningen afgeleverd door het college. Deze zullen ingediend moeten worden bij de deputatie. Tegen de vergunningen van de deputatie staat een beroep open bij de Vlaamse Raad van Vergunningsbetwistingen. Wanneer er een vergunning dient verleend te worden

